

Ostrice

Iver v očeh Slovenca užali njihov vid,
z ministrom pohitimo vse table obnovit.
Ko drugi jemlje s silo, uniči ali spridi,
pa ES min in tankov v očeh JA ne vidi.

Gl.: »Klofuta dvanajsterice zaradi obmejnih tabel« (Delo 12. 9. str. 1 do 20. 9. str. 1).

* * *

(Van den se je s protestom znesel nad Hrvati,
ker se ne dajo kot smrdljiva zver poklati.
Kdo ne bi branil najsvetejše: Rod! Svobodo!
Protest v prid volku, ki mu jagnje brozga vodo ...

Gl. Delo 16. 9. str. 1 do 26. 9. str. 6.

* * *

Kaj vojna je, kaj smrt, ve vsak, ki je vsaj malo bister.
Pri nas pa vojne ni – šokiral nas je nek minister,
morda po lovu neprespan je jedel nore gobe ...
S topovi streljajo, pa ne na vrabce in golobe!

Gl.: »Na Hrvaškem ni vojne« (De Michelis) (Delo 21. 9. str. 1).

* * *

Ko na Balkanu grozna môra je vse bolj pošastna,
pa je Evropa še bolj skrofulozna in nečastna,
bes paranoika vse manj obsoja, kot ga štiti,
kar naj se med seboj! Saj so na varnem naše riti ...

Gl.: »Naj se oni tam koljejo med seboj, a brez nas« (Delo 19. 9. str. 5; 20. 9. str. 1, 24).

* * *

Volk hoče ujesti ježa, preostre so bodice:
– Ne veš, da je premirje? Stran kožo in ostrice! –
»Daj kremplje si postriči, zobé si daj izbiti,
če res se hočeš v miru z menoj pogovoriti.«

Prosto po Wilhelmu Buschu.

Volk vse pogoltne zgrda ali zlepa.
 Jež, v kepo zvit, lep čas se ga otepa:
 »Kaj se naprezaš me zadaviti,
 ko pa ne moreš me prebaviti!«

Prosto po G. K. Pfeffel: Der Igel.

* * *

Na Zahodu že od konca avgusta grozijo, da bodo – če se nasilje na Hrvaškem ne bo ustavilo – priznali Slovenijo in Hrvaško (Delo 28. 8. str. 16 do 27. 9. str. 3). Danes je 22. 11!

Če na Hrvaškem bodo boji se še stopnjevali,
 nas bodo mlačni Zahodnjaki menda res priznali.
 Je to sadizem? – Zdaj smo godni za pogojevanje,
 ko rod na pol bo iztrebljen, bomo zreli za priznanje . . .

Embargo zanj, ki zmore le moleti friške fige!
 Fučka se armiji, saj dali smo ji tanke, mige . . .
 Zanj, ki se brani, ista tehtnica kot zanj, ki ropa.
 Mešétar s smrtjo, kar na bruhanje mi greš, Evropa!

Gl. Delo 26. 9. str. 1; 27. 9. str. 1, 5.

* * *

Beseda – če bila bi *volk*, obljuba pa *mesar*,
 Zahod in JA bi bila enakopraven par.
 Kdor laja, ker se ugrizniti boji, s krvjo kramari,
 kdor mir obljublja, dá pa smrt – pred takim bognasvari!

* * *

Nov sporazum! Pa ne pomaga več nobena žavba,
 saj bolj ko tujo štreno vlečeš, bolj se para havba.
 Spet stot besed. Ko vpiješ v gozd, se vrne vsaj odjek.
 Zalegel bi le kij. Ne mešajte balkanski drek!

V Ljubljani, dne 22. novembra 1991.